

Війна нікому не потрібна...

ВЕСНА. Роздільна, як і завжди, потопала в пахоцях бузку і півоній. Саме в таку пору року з'явився на світ Божий у простій роздільнянській родині звичайний хлопчик. У першому в житті документі про народження був зроблений запис: "Сафієв Сергій Абдумуталібович народився 07.05.1979 року."

Сергійко ріс, як і всі хлопчики того часу. Грався у жмурки, ходив до школи і дуже любляв уроки історії та фізичної культури. Згодом отримав професію водія. Багато працював. Як і всі, був свідком історичних подій та змін у країні: роки перебудови, проголошення незалежності України, Помаранчева революція, Євромайдан.

Живучи у мирній державі, він ніколи не думав, що колись на нашу українську землю прийде справжня війна. А сталося так, що 7 серпня 2014 року Сергій, разом із багатьма нашими чоловіками, пішов захищати рідну землю. Багато лиха пережив за цей час разом зі своїми побратимами, адже війна це не прогулянка, це велике випробування, це лихо, кров друзів і смерть, яка не вибирає свою жертву. Третє зенітне відділення окремого 18-го Одеського батальйону брало участь у воєнних діях під Маріуполем. Це вони зупинили ворожі сили і не здали гарне українське місто.

Осіннього теплого дня завітав до школи наш випускник, наш захисник, наш герой Сергій Сафієв і передав директору Л.С. Букреєвій неоціненний дар - Прапор України із автографами своїх побратимів, з побажаннями миру і злагоди. У Сергія запитали, що він думає про війну. Відповідь була така: "Война нікому не нужна. Умирати не хочеться нікому. Діти не хочуть втрачати своїх отців, а матері – своїх дітей. Надо делать все возможное и невозможное, чтобы в мире не было войны".